

Resum Aigües Encantades per actes

Acte Primer

L'obra comença en una sala de la casa pairal dels Amat, una família de terratinents d'un poble rural. És tarda i se senten les campanes d'una festa religiosa. Cecília, la filla dels Amat, és a casa llegint sola. Arriba Vergés, el mestre del poble, i parlen. Cecília li expressa el seu desig de marxar d'allà, que odia aquelles festes religioses i que està en desacord amb les creences i la manera de viure del poble.

De sobte arriba Juliana, la mare de Cecília, que torna de les pregàries i renya a la seva filla per no haver-hi anat. S'encenen discussions entre Cecília i els seus pares sobre les seves diferents maneres de pensar: ella està en contra de les tradicions i creences del poble i vol marxar a la ciutat a viure de manera independent. Els pares volen que ella segueixi els costums familiars i es quedi al poble.

Mentre discuteixen, arriba corrent Joan Gatell, el batlle del poble, buscant ajuda davant la presència al poble d'un foraster desconegut que s'ha adreçat a un grup de pagesos i els ha parlat de temes relatius a l'aigua i la sequera que pateix la regió. Cecília mostra molt interès per aquest home. Vergés, aprofitant un moment d'atracció dels altres, li dona a Cecília una targeta amb el nom del foraster: resulta que és un amic de ella.

De sobte, arriba Mossèn Gregori, el rector del poble. Ell ja ha estat informat de la presència del foraster i adverteix sobre el perill que suposa: diu que és un revolucionari terrible que vol combatre les creences i la fe del poble. Decideixen anar a buscar l'home i convidar-lo educadament a anar a l'Abadia per parlar amb el rector.

Mentre els homes marxen a buscar el foraster, Mossèn Gregori es queda parlant amb Juliana i Trinitat, l'esposa del batlle. Les acusa d'haver pecat d'ambicioses en enviar Cecília a estudiar a la ciutat, on s'ha corromput en comptes de quedar-se al poble. Les fa sentir culpables d'haver permès que durant l'edat crítica ella s'allunyés de la influència de l'Església. Les dues dones queden molt afligides.

De sobte, torna Amat, el pare de Cecília, que entra com un huracà explicant que Cecília ha abraçat i besat el foraster davant de tot el poble congregat a la plaça. Això ha estat un gran escàndol. Juliana, la mare, plora de dolor i vergonya. Amat jura que no perdonarà mai més la filla. Mossèn Gregori intenta calmar-lo dient que la Verge farà un miracle que salvarà Cecília, però Amat no vol escoltar res i només demana llum per als ofuscats.

Així s'acaba el primer acte, amb el pare furiós i la mare plorant, el rector intentant consolar-los, i Cecília escandalitzant el poble amb la seva actitud transgressora i moderna. L'arribada del foraster ha fet evident el xoc entre les velles tradicions immobiliàries del poble i les noves idees que Cecília ha portat de la ciutat. La tensió va creixent i tot indica que les coses empitjoraran en el següent acte.

Acte Segon

El acte comença en un gran pati exterior a la casa del pastor Romanill, on hi ha una gran porta que dona al carrer i a l'esquerra la façana de la casa amb una terrassa. Romanill parla amb el seu rabadà sobre treure les ovelles a pasturar vigilades només fins al coll del Calvari.

Entren dos amics de Romanill, Bartomeu i el Manso. Parlen sobre l'imminent arribada del foraster que vol parlar al poble sobre aprofitar l'aigua dels gorgs per poder regar els camps. Romanill està disposat a acollir el foraster i donar-li veu, malgrat saber que les autoritats s'hi oposen.

Arriben Joan i Amat, representants de les autoritats locals, que intenten convèncer Romanill perquè no rebi el foraster. Creuen que vindrà a sembrar idees perilloses i immorals contra les tradicions, la religió i la propietat. Però Romanill s'hi nega rotundament.

Després arriba el senyor Vicenç, veterinari vell i savi que dona suport a les idees del foraster. I també el Manso, malgrat ser carlí i de dretes, que es mostra partidari d'escoltar el foraster.

De sobte apareix el Foraster, home alt i gallard de cabells i barba rosses. Explica que volia adreçar-se a tot el poble i no només a les autoritats locals. Diu que no pretén atacar cap creença, sinó parlar de fets reals i positius per millorar la vida al poble.

Llavors arriben el Batlle i l'Amat, representants de l'autoritat, junt amb el guarda rural i una multitud de gent del poble. L'Amat prohibeix al Foraster que parli malament de la religió, les tradicions i la propietat privada.

El Foraster intenta convèncer que les aigües dels gorgs sagrats no són miraculoses, sinó que provenen de deus subterrànies i es podrien utilitzar per pal·liar la persistent sequera que assota el poble. Però l'Amat i altres veïns el rebategen i defensen que són aigües miraculoses sorgides per la gràcia divina.

Llavors arriba Mossèn Gregori i tot el poble s'agenolla en senyal de respecte mentre ell explica la llegenda de l'aparició mariana als gorgs. El Foraster insisteix en les seves tesis racionals, però la multitud s'indigna i l'expulsa violentament del poble entre crits i amenaces.

Mentrestant, a casa de l'Amat, la seva filla Cecília discuteix amb ell i la seva mare Juliana. Els retreu que l'hagin tancada a casa i vulguin dirigir la seva vida contra la seva voluntat. Critica durament l'opressió que pateixen les dones. Quan arriba el rector, Cecília també discuteix amb ell i nega l'autoritat divina i les creences del poble.

Quan arriba el Manso explicant que el Foraster ha estat ferit i apedregat, Cecília decideix fugir amb ell lluny d'aquell poble opressor, malgrat els precs del mestre Vergés. Ella se sent atreta pel Foraster i les seves idees progressistes i vol cuidar-lo.

Acte Tercer

El tercer acte comença a casa del batlle Amat. La seva dona Juliana està sola i trista escoltant la pluja caure. Entra Amat, qui li explica que ha tancat Cecília a casa per evitar que vagi amb el foraster. Juliana li retreu que sigui tan sever amb la seva pròpia filla.

Llavors arriba Trinitat, l'esposa del batlle Joan. Consola a Juliana i parlen sobre el miracle de la pluja. Pensen que potser Cecília tornarà penedida a casa. Després arriba Mossèn Gregori, el rector del poble. Ell intenta convèncer Amat perquè perdoni Cecília si ella tornés penedida. Però Amat s'hi nega i amenaça de tancar-la a casa per sempre.

De sobte, arriba Cecília tota mullada i escabellada. El seu pare li nega l'entrada a casa i l'acusa d'haver fugit amb el foraster. Cecília discuteix amb els seus pares sobre la condició sotmesa de la dona. Mossèn Gregori intenta posar pau però no ho aconsegueix. Convenç finalment als pares per anar al tedèum a l'església i deixar sola Cecília.

Quan marxen, arriba Vergés, el mestre del poble. Explica a Cecília que el foraster ha estat apedregat i està malferit a l'hostal. En assabentar-se, Cecília decideix marxar del poble amb el foraster aquella mateixa nit. Es acomiada de Vergés, qui intenta convèncer-la però no ho aconsegueix.

Llavors Cecília puja a canviar-se per marxar cap a l'estació. Quan baixa, li diu a Vergés que faci l'obra de mestre que ella no pot fer, instruint les noves generacions. Però Vergés s'adona que sense Cecília no tindrà forces per dur a terme aquesta tasca. Ella marxa decidida i ell es queda resignat.

Així, el conflicte principal és la revolta de Cecília contra l'ordre establert del seu poble. Cap dels personatges aconsegueix convèncer-la perquè es quedi. Ella rebutja el paper submís que li atorga la societat i decideix ser lliure al costat del foraster. Tots fracassen en intentar contenir la seva rebel·lió. L'acte acaba amb la imatge de Cecília abandonant el poble, representant la fugida de l'ordre tradicional.